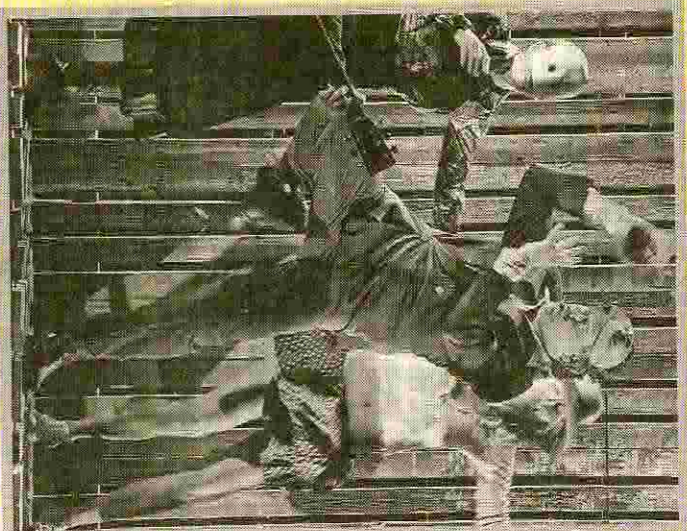


■ Schrijvers/regisseurs Vincent van Warmerdam en Michel Sluysmans bouwen met hun acteurs een muzikaal feestje in 'Blackface'.

FOTO: BEN VAN DUIN



Eclectische 'Blackface'

■ MUZIEKTHEATER

Als een ware kwakzalver brengt acteur Porgy Franssen het 'wondermiddel' Melaniet aan de man. Het drankje zou met alle kwalen raad weten, zelfs als dat toevallig zoiets als huidskleur is. Dat de gevolgen echter niet te overzien zijn wanneer je niet accepteert wie je bent, wordt al snel duidelijk in de muziektheatervoorstelling *Blackface*.

De voorstelling van Orkater is losjes gebaseerd op de roman *Brazil* van John Updike, die daarvoor op zijn beurt weer putte uit de klassieker *Tristan en Isolde*. Maar regisseurs Vincent van Warmerdam en Michel Sluysman (voornamelijk artistiek leider van Annette Speelt) hebben daar nog een flink aantal lagen aan toegevoegd. Om het verhaal van de onmogelijke liefde tussen de arme, donkere Tristan (Mike Libanon) en de rijke, blanke Isabel (Maud Dolma) te vertellen, trekt een bonte stoet personages voorbij. Rogier in 't Hout is aan de ene kant van zijn lichaam zwart geschilderd als de broer van Tristan en speelt met de andere kant van zijn lijf de blanke verloofde van Isabel. Ook Porgy Franssen krijgt een heel scala aan personages te spelen: een kwakzalver, indiaan Wim, de vader van Isabel en zichzelf.

Blackface is eclectisch. Dat is aan de ene kant de charme van de voorstelling, aan de andere kant ontbreekt het daardoor aan een duidelijke focus. Want waar gaat het de makers nu precies om? Willen ze een vuist maken tegen discriminatie, het publiek kennis laten maken met de theatervormen 'blackface' (waarin zwartgeschilderde blanke acteurs vroeger de draak staken met de zwarte man) en 'medicine show', het liefdesdrama van Tristan en Isabel vertellen of een muzikaal – overigens zeer geslaagd – feestje bouwen? Tel daarbij op de vele verschillende speelsijlen die wor-

den gehanteerd en het feit dat de acteurs in en uit hun rol stappen en dan kom je tot de conclusie dat het wel erg veel is.

Compositie

Toch zijn er dan ineens van die magische momenten waarin alles lijkt samen te vallen. De scène waarin Tristan en Isabel elkaar voor het eerst terugzien, is bijvoorbeeld van een enorme schoonheid, waarbij spel, tekst, muziek en zang als in een perfecte compositie samenlopen. Maar om echt helemaal mee te gaan in het liefdesdrama, daarvoor is er net iets te veel ruis. En dat is jammer. Maar *Blackface* is niettemin een zeer vernakelijke, energieke muziektheatervoorstelling geworden. E.K.

GEZELSCHAP: Orkater;

VOORSTELLING: *Blackface*;

IDEE, TEKST EN REGIE: Vincent van Warmerdam en Michel

Sluysmans;

MUZIEK: Vincent van Warmerdam;

SPEL: Maud Dolma,

Mike Libanon, Porgy

Franssen, Lies Visschedijk,

en Rogier in 't Hout;

MUZIKANTEN: Harald Austbø,

Theo Sieben, loost Belinfante,

Cato van Dijk;

GEZIEN: Stadsschouwburg,

Amsterdam;

INFORMATIE: www.orkater.nl

☆☆☆☆☆